FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT NIAL FENNELLY

föredraget den 1 februari 1996 *

1. Genom ansökan av den 22 juni 1995, som inkom till domstolens kansli den 6 juli 1995, har kommissionen med stöd av artikel 169 i EG-fördraget väckt talan om fastställelse av att republiken Italien, genom att inte anta eller till kommissionen underrätta om de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa kommissionens direktiv 93/67/EEG av den 20 juli 1993 (nedan kallat direktivet) [1] om principer för bedömning av risker för människor och miljön med ämnen som anmälts enligt rådets direktiv 67/548/EEG (nedan kallat grunddirektivet) [2], har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt fördraget och direktivet.

2. I artikel 16 i grunddirektivets ändrade lydelse [3] föreskrivs att de nationella myndigheterna skall göra en riskbedömning för människor och miljön i samband med att nya kemiska ämnen släpps ut på marknaden. Enligt artikel 7—9 skall dessa ämnen anmälas till den nationella behöriga myndigheten som enligt artikel 16.1 är skyldig att göra en riskbedömning i enlighet med de allmänna principer som fastställts av kommissionen enligt den skyldighet som åligger den enligt artikel 3.2. Dessa principer fastställs i det aktuella direktivet.

3. Enligt artikel 8.1 i direktivet skulle medlemsstaterna "senast den 31 oktober 1993 anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv" och "genast underrätta kommissionen om detta". Eftersom någon underrättelse inte hade erhållits från de italienska myndigheterna om vilka åtgärder som hade vidtagits för att införliva direktivet, inledde kommissionen det administrativa förfarandet enligt artikel 169 genom att den 3 december 1993 skicka en formell underrättelse till republiken Italien. Republiken Italien besvarade varken denna skrivelse eller det motiverade yttrande som kommissionen skickade den 29 september 1994.

4. Den italienska regeringen har i sin svarsinlaga av den 29 september 1995 vitsordat att direktivet ännu inte har införlivats. Förseningen beror dock enligt den italienska regeringen inte på passivitet från dess sida,

* Originalspråk: engelska.

1 — EGT nr L 227, s. 9.

2 — EGT nr L 196, 1967, s. 1. Det fullständiga namnet som har publicerats i Europeiska gemenskapernas tidning är "Rådets direktiv 67/548/EEG av den 27 juni 1967 om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen."

3 — Grunddirektivet har ändrats vid flera tillfällen och, såvitt är av intresse i förevarande fall, i synnerhet genom rådets direktiv 92/32/EEG av den 30 april 1992 om ändring för sjunde gången i rådets direktiv 67/548/EEG om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen (EGT nr L 154, s. 1.)

utan snarare på svårigheter att införliva direktivet i den nationella rättsordningen i överensstämmelse med grunddirektivet, som nyligen har ändrats genom direktiv 92/32. [4]

5. Enligt artikel 189 i fördraget skall medlemsstaterna vidta samtliga nationella åtgärder som är nödvändiga för att uppnå det resultat som föreskrivs i varje direktiv. Detta särskilda krav förstärks genom den allmänna skyldigheten i artikel 5 i fördraget enligt vilken medlemsstaterna "skall vidta alla lämpliga åtgärder, både allmänna och särskilda, för att säkerställa att de skyldigheter fullgörs som följer av detta fördrag eller av åtgärder som vidtagits av gemenskapens institutioner". Det är ostridigt att Italien inte har införlivat direktivet inom den föreskrivna tiden. Enligt domstolens fasta rättspraxis kan en medlemstat inte göra invändningar om praktiska eller andra svårigheter med att införliva direktivet för att rättfärdiga ett åsidosättande av de skyldigheter som föreskrivs i gemenskapens direktiv [5].

6. Eftersom republiken Italien inte har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att införliva direktivet och således åtgärda det fördragsbrott som har konstaterats av kommissionen både under det administrativa förfarandet och i dess inlagor i det aktuella målet, kan jag bara föreslå domstolen att bifalla kommissionens talan.

Förslag till avgörande

7. Jag föreslår således att domstolen skall

1) fastställa att republiken Italien, genom att inte inom föreskriven frist anta de lagar och författningar som är nödvändiga för att följa kommissionens direktiv 93/67/EEG av den 20 juli 1993 om principer för bedömning av risker för människor och miljön med ämnen som anmälts enligt rådets direktiv 67/548/EEG, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 189 tredje stycket i fördraget och artikel 8.1 i direktiv 93/67,

2) förplikta republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

4 — Se fotnot 3.

5 — Se till exempel dom av den 9 juni 1982, kommissionen mot Luxemburg (58/81, Rec. s. 2175, punkt 4).